

El temps perfecte de Funkystep & The Sey Sisters

Estrenem un videoclip i una nova cançó del debut, 'A Matter of Funk'

L'agrupació **Funkystep** segueix unida a **The Sey Sisters**, un projecte molt ambiciós de l'escena de la música negra. El seu primer disc, *A Matter of Funk* (RGB Suports), sortirà el 9 de setembre, i a Enderrock.cat avancem en exclusiva el videoclip de "Perfect Time" i la cançó "No Excuses".

Funkystep & The Sey Sisters. Foto: Arxiu del grup

A partir d'una exitosa campanya de micromecenatge, **Funkystep & The Sey Sisters** han pogut finançar la gravació del primer disc en conjunt, *A Matter of Funk* (RGB Suports, 2016), que sortirà a la venda el proper divendres 9 de setembre. Una setmana abans i en primícia a Enderrock.cat parlem amb una de les tres germanes cantants, **Edna Sey**, i estrenem dues cançons, amb videoclip inclòs!

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=ERMS57KxnRk&feature=youtu.be>

La vostra campanya de micromecenatge ha estat un èxit. Tots els micromecenes són catalans, o internacionalment heu tingut ressò?

La veritat és que la campanya estava enfocada als de casa, perquè era com una mena de premi que volíem donar a la gent d'aquí. I la gran majoria dels col·laboradors són catalans, gent que ens segueix i veu que la nostra música va evolucionant.

Això és perquè a Catalunya hi ha molt de públic de funk i soul.

La veritat és que sí. Ens hem trobat molta gent que té ganes d'escoltar els clàssics del gènere, a tot arreu hem tingut molt bona acollida. M'agrada pensar que a Catalunya a la gent li agrada el soul.

Aquest primer treball en conjunt conté lletres reivindicatives?

És un disc bàsicament molt positiu, d'amor, de llibertat i de la importància de viure el moment. Dins aquests temes hi introduïm un aire reivindicatiu. Un d'aquests casos és la cançó que hem versionat, "Why am I Trated So Bad", de **The Staple Singers**, que reivindica els drets socials del poble afroamericà. De fet era un dels temes preferits de Martin Luther King, una cançó que dins el repertori funk no és dels més coneguts, però sí dels més reivindicatius.

Com veus el panorama actual de la música negra a casa nostra?

Hi ha molts grups que fan música negra, no estem soles, la música negra s'està movent molt al nostre país, i volem que continuï sent així. La nostra música segueix agradant, i hi ha festivals que van sorgint a Catalunya i hi ha força demanda. Va bé que aquest tipus de música no només triomfi fora de casa.

Al món del jazz hi ha poques dones intèrprets, i les que hi ha solen ser cantants. A les *jam sessions* el rol de la dona sol ser molt passiu i poques s'animen a sortir a improvisar.

No sé ben bé per què. Les meves influències dins la música negra són de cantants femenines del jazz i justament he begut d'aquí. Suposo que la tradició jazzística està, com a tot arreu, dominada

pel gènere masculí, no només interpretativament, sinó que sempre són al capdavant del grup. Per sort, la cosa està canviant i hi ha moltes dones i grups femenins que fan un pas endavant, i crec que d'aquí a poc la diferència no serà tan abismal.

Esteu preparades per a la posada en directe?

Sí, la presentació oficial es farà al Mercat de Música Viva de Vic el 14 de setembre a la Carpa Negra, i allà el disc ja es podrà adquirir. A partir d'aleshores ens anirem movent a diferents poblacions, com ara el 15 d'octubre, que actuarem a la sala Apolo de Barcelona, dins el festival Connexions.